TEZAUR LITURGIC

14 SEPTEMBRIE

PARACLISUL ÎNĂLȚĂRII SFINTEI CRUCI

ATENA,2020

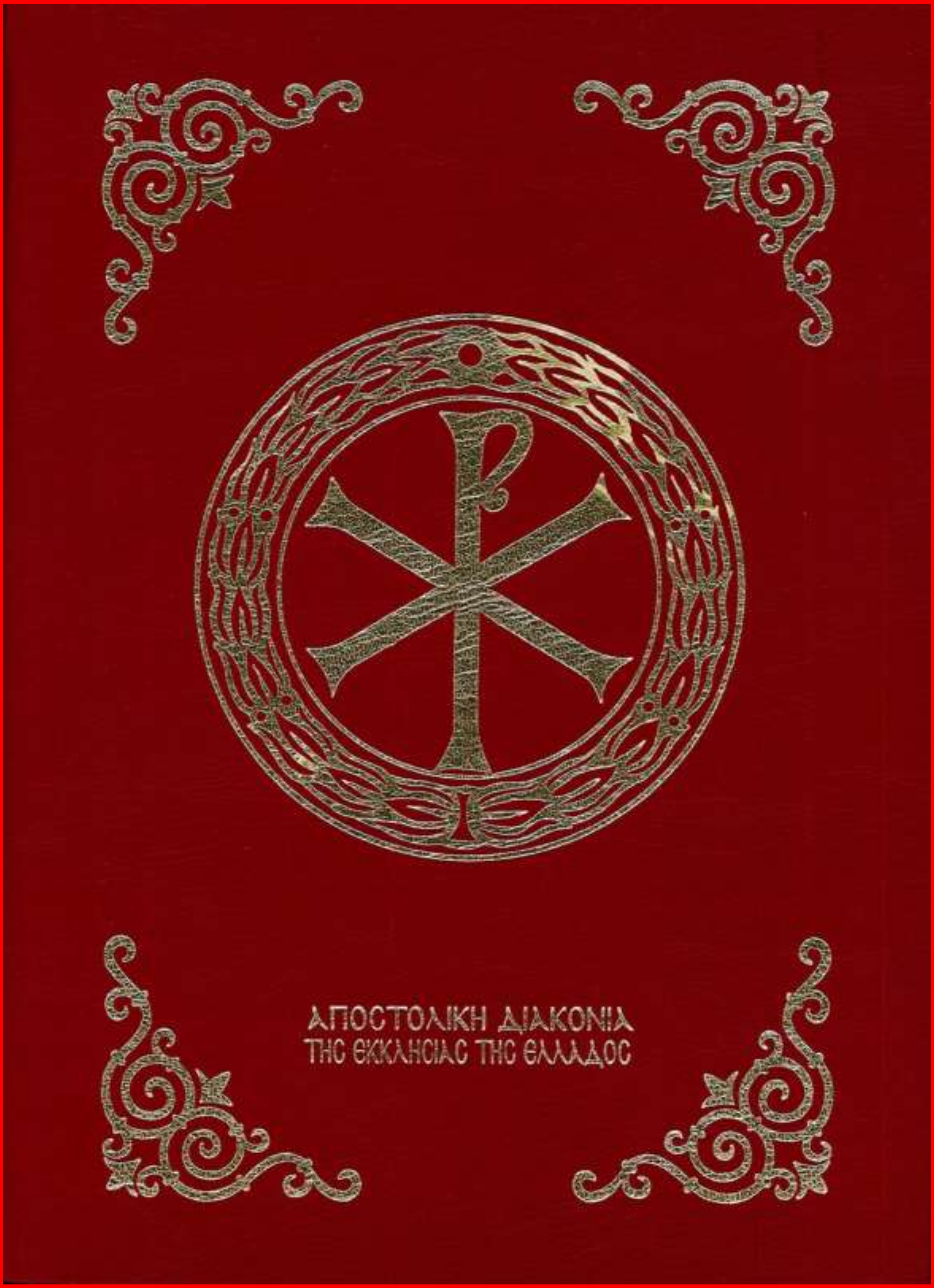
ΑΠΟϹΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ
ΤΗϹ ΕΚΚΛΗϹΙΑϹ ΤΗϹ ΕΛΛΑΔΟϹ

14 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ
ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ὁ Ἱερεὺς ἄρχεται τῆς Παρακλήσεως μὲ τὴν δοξολογικήν ἐκφώνησιν:

Εὐλογητὸς ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: *Ἀμήν.*

Ἤ μὴ ὑπάρχοντος Ἱερέως, ἡμεῖς τό:

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Ψαλμός ρμβ' (142).

Καί εὐθύς ψάλλεται τετράκις ἐξ' ὑπαμοιβῆς, μετά τῶν οἰκείων στίχων:

Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. *Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.*

Στίχ. β'. *Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τό ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.*

Στίχ. γ'. *Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.*

Εἶτα τὸ τροπάριον.
Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ζωηφόρῳ νῦν Σταυρῷ προσπελάσωμεν, οἱ μακρυνθέντες τοῖς κακοῖς καί προσψαύσωμεν, ἐν ἐπιστρόφῳ λέγοντες καρδίᾳ πιστῶς· πρόφθασον, βοήθησον, ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, φάνηθι λυτρούμενος ἐκ παντοίων κινδύνων· μή ἐποφθῶμεν ἄπρακτα ζητεῖν· τήν σήν γάρ σκέπην βεβαίαν ἐλπίζομεν.

Δόξα. Ἦχος βαρύς.

Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει, Χριστέ ὁ Θεός, δείξας τοῖς Μαθηταῖς σου, τήν δόξαν σου καθώς ἠδύναντο, λάμψον καί ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, τό φῶς σου τό ἀΐδιον, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Φωτοδότα δόξα σοι.

Καί νῦν. Ἦχος δ΄.

Οὐ δυνησόμεθα Σταυρέ τοῦ Κυρίου, τά σά θαυμάσια ὑμνεῖν οἱ κατάκριτοι. Εἰ μή γάρ σύ παρεῖχες τά δωρήματα, τίς ἡμῖν τήν ἴασιν τῶν τοῦ σώματος νόσων; τίς δέ καί τήν κάθαρσιν τῶν ψυχῶν ἄν ἐδίδου; οὐκ ἀπομακρυνθῶμεν πώποτε ἐκ σοῦ· σύ γάρ σκέπεις πάντας θνητούς ἐκ παντοίων κακῶν.

Ψαλμός ν' (50).

Εἶτα, ὁ Κανών.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος πλ. Δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σταυρέ σκῆπτρον ἅγιον καί σεπτόν, τούς ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνοῦντας τήν ἱεράν, σκέπην σου

ἀτρώτους ἀπό βλάβης, καί πειρασμῶν καί κινδύνων διάσωσον.

Σταυρέ σκῆπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, τούς σέ προσκυνοῦντας καταξίωσον ἐσαεί, τῷ Κτίστῃ Θεῷ καθυπακούειν, καί ὑπ᾽ αὐτοῦ βασιλεύεσθαι ποίησον.

Σταυρέ ἡ βοήθεια τῶν πιστῶν, δίδου βοηθείας τοῖς ὑμνοῦσι τό ἱερόν, κράτος σου καί αἴρειν τά βραβεῖα, κατά παθῶν ψυχοφθόρων ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον.

Σταυρόν καθορῶσα Ἁγνή ἀμνάς, τοῦ ἁγνῶς τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, οὗτος νῦν ἐστι, πιστῶν σωτηρία ἀνεβόα, καί κραταιά προστασία καί στήριγμα.

ᾨδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὁ Σταυρός τοῦ Δεσπότου, χαῖρε νεκρῶν ἔγερσις, χαῖρε ἀσθενούντων ἡ ρῶσις, χαῖρε ἀντίληψις· τούς προσκυνοῦντάς σε, φύλαττε φρούρει καί σκέπε, ἐκ τῶν ὁρωμένων τε, καί ἀοράτων ἐχθρῶν.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, χαῖρε πιστῶν καύχημα, χαῖρε κραταιά προστασία, χαῖρε παράκλησις· τούς προσκυνοῦντάς σε, ἐκ περιστάσεως ῥῦσαι, καί δεινῆς κακώσεως καὶ πάσης θλίψεως.

Ὁ Σταυρός τοῦ Κυρίου, χαῖρε στερρόν ἔρεισμα, χαῖρε τῶν ὑμνούντων σε φύλαξ, χαῖρε προπύργιον· τούς προσκυνοῦντάς σε ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, ρῦσαι καί διάσωσον θείᾳ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ Σταυρός τοῦ Υἱοῦ σου, παρθενικόν καύχημα, πᾶσί σου τόν Τόκον ὑμνοῦσι, δύναμις πέφυκεν, οὗ ἡ προσκύνησις καί τό πρός σέ καταφεύγειν, πάθη θεραπεύουσι ψυχῆς καί σώματος.

ᾨδή Δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε...

Ὁ Σταυρός ὁ Πανάγιος, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτόν τήν ἴασιν, καί πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἐμφανῶς ὁρᾶται χαριζόμενος.

Τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, ῥοῦν τόν θολερώτατον ἀποξήρανον, ὁ βαστάσας τόν ξηράναντα, ἀθεΐας ὕλην, Σταυρέ Τίμιε.

Ἁμαρτίαις συμπέφυρμαι, καί ἐκ τούτων ἦλθον εἰς ἀλλεπάλληλον, ἀρρωστίαν· ὅθεν κράζω σοι, ἄμφω τάς ἰάσεις, Σταυρέ δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Οἱ Σταυρόν καί τήν Ἄχραντον, ἔχοντες ἐλπίδα οὐκ αἰσχυνθήσονται· ἡ πρεσβεία γάρ καί δύναμις, τῆς Μητρός καί σκήπτρου σφόδρα δύνανται.

ᾨδή Ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Γλύκανον ἡμῶν, τήν πικρίαν τῶν θλίψεων, Σταυρέ Κυρίου, ὁ πάλαι τῆς Μεῤῥᾶς, πικρῶν ὑδάτων τήν πικρίαν ἰασάμενος.

Σκέπασον ἡμᾶς, τῇ δυνάμει σου πανάγιε, Σταυρέ Κυρίου, ἐν σοί γάρ τοῦ Πατρός, Ἰσχύς ἐπήρθη, τό σόν κράτος ἐνισχύουσα.

Κούφισον ἡμῶν, ἅπαν ἄλγος τε καί κάκωσιν, καί σκυθρωπότητα ἐκ τῶν καρδιῶν, Σταυρέ Κυρίου· δέδοταί σοι γάρ τό δύνασθαι.

Θεοτοκίον.

Ἔχομεν πιστοί, προστασίαν πρός τόν Κύριον, τήν Παναγίαν Παρθένον καί τόν Σταυρόν, ὧν καταπλήττει καί τούς δαίμονας ἡ δύναμις.

ᾨδή Στ΄. Τήν δέησιν ἐκχεῶ.

Τό ὅπλον τῶν βασιλέων ὑμνῶ σε, τήν στολήν τῶν Ἱερέων ὑψῶ σε, Χριστιανῶν τήν ἐλπίδα ἁπάντων, ὑμνολογῶ σε Σταυρέ Παμμακάριστε, τό καύχημα κἀμοῦ ὅν σε, ὅπλον ὡς μέγα ἀμπέχομαι.

Σέ σκέπην Χριστιανοί γινώσκομεν, καί καυχώμεθα ἐν σοί Ξύλον θεῖον· εἰς πάντα γάρ σέ εὑρίσκομεν κράτος, καί παντελῆ σωτηρίαν καί σύμμαχον, τήν χάριν ὅθεν καί ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πόθῳ κατάπεμψον.

Ὁ Κύριος ἰσχυρόν ἡμῖν τεῖχος, καί προστάτην καί φρουρόν σε παρέσχε, καί γάρ ἐν σοί ἐναντίαι δυνάμεις, ἐξηφανίσθησαν σθένει τοῦ κράτους σου. Ὡς ἔχεις οὖν πᾶσαν ἰσχύν, ἀσθενοῦντας ἡμᾶς ἰσχύν ἔνδυσον.

Θεοτοκίον.

Σωτῆράς μου ἐπιγράφομαι πόθῳ, τούς τόν Κτίστην μου σαρκί δεξαμένους, τήν μέν Ἁγνήν, ὡς ζωήν ἀφθαρτοῦσαν· τόν δέ Σταυρόν, ὡς νεκρῶν

ζωοπάροχον. Νεκρώσει οὗν ζωοποιῷ, ὁ Σταυρός καί ἡ Κόρη ζωώσατε.

Διάσωσον Σταυρέ Κυρίου τήν ποίμνην σου ἀπό βλάβης, ὅτι πάντες ἐν σοί καυχόμεθα, καί γινώσκομεν τήν σκέπην σου, σωτηρίαν καί κράτος.
Ἐπίσκεψαι τῇ σῇ δυνάμει τούς πίστει σε προσκυνοῦντας, Τίμιε Σταυρέ, ἐξ ἐχθρῶν παντοίας κακώσεως, καί δίωξον τάς αὐτῶν περιστάσεις.

Κοντάκιον. Ἦχος Β΄.

Τό ξύλον τῆς ζωῆς καί δύναμις ὑπέροπλος, ἐλπίς τῶν πιστῶν καί σκέπη καί κραταίωμα, ἐκ ψυχῆς βοῶμέν σοι, Σταυρέ Κυρίου φύλαξ φάνηθι, καί ἐκ σκανδάλων τῶν τοῦ πονηροῦ, προφθάσας ῥῦσαι ἡμᾶς τούς ὑμνοῦντάς σε.

Προκείμενον. Ἦχος Δ'. *Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιος ἐστί.*
Στίχος. *Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.*

Εὐαγγέλιον.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς τόν οὐρανόν, εἰμή ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱός τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὤν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καί καθώς Μωσῆς ὕψωσε τόν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑψωθῆναι δεῖ τόν Υἱόν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή

ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωήν αἰώνιον. Οὕτω γάρ ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν Υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν μή ἀπόληται, ἀλλ’ ἔχῃ ζωήν αἰώνιον. Οὐ γάρ ἀπέστειλεν ὁ Θεός τόν Υἱόν αὐτοῦ εἰς τόν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τόν κόσμον, ἀλλ’ ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι’ αὐτοῦ.

Δόξα. *Τῇ τοῦ Θείου Σταυροῦ σου δυνάμει Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Καί νῦν. *Ταῖς τῆς Παναχράντου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.*

Προσόμοιον. Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ.: *Ἐλέησόν με ὁ Θεός κατά τό μέγα ἐλεός σου καί κατά τό πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.*

Σταυρέ πανσεβάσμιε, ὅν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων γηθόμεναι· σήμερον ὁρώμενος θείῳ πνεύματι, δικαιοῖς ἅπαντας, τούς κλοπῇ βρώσεως, ἀπωσθέντας καί εἰς θάνατον καθυποκύψαντας· ὅθεν σε καρδίᾳ καί χείλεσι πιστῶς περιπτυσσόμενοι, τόν ἁγιασμόν ἀρυόμεθα· ὑμνεῖτε, βοῶντες, Χριστόν τόν ὑπεράγαθον Θεόν, καί τό αὐτοῦ προσκυνήσωμεν θεῖον ὑποπόδιον.

Ὠδή Ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας...

Τό κράτος τοῦ θανάτου, τεθανάτωται πάλαι τῆς κρεμασθείσης ζωῆς, θανάτῳ ζωηφόρῳ, Σταυρέ ἐν σοί

διό σε, ἱκετεύω κραυγάζων σοι, τῶν θανατούντων παθῶν, ρῦσαι με νῦν καί σῶσον.

Τήν βροτῶν σωτηρίαν, ὁ Σωτήρ ἠβουλήθη ἐναπεργάσασθαι, ἐν ξύλῳ ζωηφόρῳ, διδούς τοῖς σωζομένοις, μελωδεῖν τά σωτήρια· χαῖρε Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ, πιστῶν ἁπάντων σῶστα.

Τοῦ ξύλου τῆς κατάρας, οἱ τρυφήσαντες εὗρον τάς ἀφεσίμους ἐν σοί, ἐκτάσει εὐλογίας χειρῶν τῶν τοῦ Δεσπότου, διό πάντες σοι κράζομεν· τήν εὐλογίαν Σταυρέ δίδου τοῖς σέ τιμῶσι.

Θεοτοκίον.

Καυχῶμαι τήν δυάδα, προβαλλόμενος πρέσβεις πρός τόν Σωτῆρα Χριστόν, Μητέρα καί τό σκῆπτρον· ἰσχύει γάρ ἡ Μήτηρ, καί τό σκῆπτρον κρατύνει με, χαῖρε τό σκῆπτρον Χριστοῦ, χαῖρε ἡ Μήτηρ τούτου.

ᾨδή Η΄. Τόν Βασιλέα.

Τούς προσκυνοῦντάς σε, ὦ Σταυρέ διατήρει, πειρασμῶν καί κινδύνων ἀτρώτους· ἔχεις γάρ σήν σκέπην φρουροῦσαν πιστούς πάντας.

Τάς ἀῤῥωστίας τάς τῆς σαρκός ἰατρεύεις, καί σπιλάδας ψυχῶν ἐκκαθαίρεις. Ὅθεν σέ ὑμνοῦμεν, Σταυρόν τόν τοῦ Κυρίου.

Τούς τῷ σημείῳ σου ἑαυτούς σημειοῦντας, τῶν παγίδων λυτροῦσαι τοῦ σκότους, Σταυρέ τοῦ Κυρίου διά τοῦ σοῦ σημείου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν τήν Μητέρα, καί Σταυρόν τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει, πάντες προσκυνοῦμεν, ὥσπερ κοινούς προστάτας.

Ὠδή Θ΄. Κυρίως Θεοτόκου...

Ἥν φέρω σοι ἐκ πόθου, δέησιν Κυρίου, δέξαι Σταυρέ, καί τήν χάριν παράσχου πιστῶς, σέ προσκυνοῦντι ἐν πίστει καί μεγαλύνοντι.

Σημεῖον νικηφόρον, πάντες οἴδασί σε, οἱ διά σοῦ βραβεῖα καί νίκας αὐτῶν, σύν εὐλαβείᾳ λαβόντες, καί μεγαλύνουσι.

Τό χαῖρε τοῦτο τέλος, τοῦ μικροῦ μου ὕμνου, τοῦ διά σοῦ νικηφόρου ὀφθέντος Σταυροῦ, δέξαι Χριστέ μου τό χαῖρε, καί δίδου μοι τά χαρμόσυνα.

Θεοτοκίον.

Οὐ θέλω σιωπῆσαι τά τῆς Θεοτόκου, καί τόν Σταυρόν μή κηρύττειν, ὅς σκέπει πιστούς· οὐ σιωπῶ, ἀλλά λέγω, εἰ καί ἐσίγησα.

Μεγαλυνάρια.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον Σέ μεγαλύνομεν.

Τόν Σταυρόν τόν τίμιον τοῦ Χριστοῦ, σήμερον ἐκ πόθου προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς, καί ἐν κατανύξει βοήσωμεν συμφώνως, Σταυρέ ζωῆς τό ξύλον πιστούς στερέωσον.

Πάντες προσκυνοῦμεν πανευλαβῶς, καί φόβῳ καί πόθῳ, σύν ἀγάπῃ τε καί χαρᾷ τιμῶντες ὑμνοῦμεν τό πανάγιον ξύλον, χείλεσιν ἀναξίοις κατασπαζόμενοι.

Σκῆπτρον ἁγιώτατον τοῦ Χριστοῦ, ζωηφόρον ξύλον, ἱερέων ἡ καλλονή, Βασιλέων νῖκος, στήριγμα ὀρθοδόξων, πάντας τούς σέ τιμῶντας, Σταυρέ διάσωσον.

Ἄλαλα τά χείλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μή προσκυνούντων τόν Σταυρόν τόν ζωοποιόν, τόν ἁγιασθέντα Αἵματι τῷ πανσέπτῳ, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ὅν μεγαλύνομεν.

Θέλων ἐπιδεῖξαι τοῖς Μαθηταῖς, δύναμιν ἐξ ὕψους, καί σοφίαν παρά Πατρός, ἐν ὄρει ἀνῆλθες, Χριστέ τῷ Θαβωρίῳ, καί λάμψας ὡς Δεσπότης, τούτους ἐφώτισας.

Ὡς ὑπέρ τήν ψάμμον τῶν θαλασσῶν, ὑπέρ ἀριθμόν τε τῶν ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ, μόνος ἁμαρτήσας καί μόνος κατεκρίθην, ὦ Δέσποινα τοῦ Κόσμου, σύ με διάσωσον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β΄.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότῃ, οἱ ἁμαρτωλοί προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρί…

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπί Σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μή ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδέ μνησθῇς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὔσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεός ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

Καί νῦν…

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἄνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς Σέ μή ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διά Σοῦ τῶν περιστάσεων, Σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, τὴν Ἐκτενῆ Δέησιν, ἡμῶν ψαλλόντων τό λιτανευτικόν· Κύριε ἐλέησον. Ὑπὸ τοῦ Ἱερέως Ἀπόλυσις. Καὶ τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν Εἰκόνα καὶ χριομένων δι' ἁγίου ἐλαίου, ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια: Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Λάμψον φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν· ἔργον γάρ ἐσμέν τῶν χειρῶν σου, πάντες Χριστέ Βασιλεῦ· νίκῃ δέ στεφάνωσον, τούς σέ ὑμνοῦντας πιστῶς, κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων τε, καί ὁρατῶν ἅμα, τεῖχος καί ὀχύρωμα, ἰσχύν καί ἄσυλον, ὄλβον τόν Σταυρόν σου

πλουτοῦντας, Σῶτερ, ὁ τήν ἄφθορον μήτραν, ὑποδύς ἀῤῥήτως τῆς Θεόπαιδος.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων Σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς Σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην Σου.

Δι᾽ εὐχῶν.